

- zavrne tožbo, ki jo je družba City Cycle Industries vložila na prvi stopnji za razglasitev ničnosti sporne uredbe ⁽¹⁾; in
- družbi City Cycle Industries naloži plačilo stroškov, ki so Svetu nastali v postopku na prvi stopnji in s pritožbo.

Podredno,

- zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču;
- odločitev o stroških postopka na prvi stopnji in s pritožbo pridrži.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Splošno sodišče je napačno razlagalo člen 13(1) osnovne uredbe ⁽²⁾ s tem, da je ugotovilo, da Svet ni imel zadostnih dokazov za sklep, da je tožeča stranka opravljala pretovarjanje. Razlaga Splošnega sodišča v zvezi s pogoji, ki jih morajo posamezne družbe izpolnjevati za izvzetje iz razširjenih ukrepov, je v nasprotju z zgradbo člena 13 osnovne uredbe (prvi pritožbeni razlog).

Ugotovitev Splošnega sodišča, da na podlagi dokumentov, ki so mu bili predloženi, Svet ni imel dokazov, na podlagi katerih bi lahko v sporni uredbi neposredno sklepal, da je bila tožeča stranka vpletena v dejavnosti pretovarjanja, ni zadostno obrazložena. Poleg tega in v nasprotju z izpodbijano sodbo je glede na to, da je bilo pretovarjanje ustrezno dokazano na nacionalni ravni in da zahteva tožeče stranke za izvzetje ni bila utemeljena, edina ugotovitev, do katere je lahko Svet – in posledično Splošno sodišče – prišel na podlagi dejstev, ta, da je tožeča stranka bila vpletena v pretovarjanje. Splošno sodišče je s tem, da je prišlo do drugačne ugotovitve, izkrivilo dejstva (drugi pritožbeni razlog).

⁽¹⁾ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 501/2013 z dne 29. maja 2013 o razširitvi dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Izvedbeno uredbo (EU) št. 990/2011 na uvoz koles s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, na uvoz koles, poslanih iz Indonezije, Malezije, Šrilanke in Tunizije, ne glede na to, ali so deklarirani kot izdelek s poreklom iz Indonezije, Malezije, Šrilanke in Tunizije ali ne (UL L 153, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 343, str. 51).

Pritožba, ki jo je Kraljevina Belgija vložila 8. junija 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 25. marca 2015 v zadevi T-538/11, Belgija/Komisija

(Zadeva C-270/15 P)

(2015/C 254/18)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Pritožnica: Kraljevina Belgija (zastopniki: C. Pochet, J.-C. Halleux in L. Van Den Hende, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Kraljevina Belgija Sodišču predlaga, naj:

- sodbo Splošnega sodišča z dne 25. marca 2015 razveljavi,
- Sklep Evropske komisije z dne 27. julija 2011 o državni pomoči, ki jo je Belgija izvedla za financiranje testiranja na transmisivno spongiformno encefalopatijo (TSE) pri govedu (državna pomoč C 44/08 (ex NN 45/04)), razglasi za ničen in

— Komisiji naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Prvi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je večkrat napačno uporabilo pravo in ni izpolnilo obveznosti obrazložitve v zvezi z obstojem gospodarske prednosti v smislu člena 107(1) PDEU.

- (a) **Prvi del:** Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo in ni izpolnilo obveznosti obrazložitve, zlasti s tem, da se je oprlo na predpostavko, da morajo podjetja vedno, ko jim organ naloži zakonsko ali upravno obveznost, nositi stroške, povezane z izpolnjevanjem te obveznosti, ne da bi lahko organ kakorkoli posredoval ter ne glede na cilj ukrepa in njegovo povezanost z izvajanjem prerogativ javne oblasti. Tej predpostavki ni mogoče slediti, vendar Splošno sodišče ni pojasnilo, zakaj bi bili stroški za teste na TSE stroški, ki običajno bremenijo podjetje. Splošno sodišče je hkrati kršilo obveznost obrazložitve iz člena 36 v povezavi s členom 53 Statuta Sodišča, zlasti ker ni preučilo raznih trditvev in precedenčnih primerov, ki jih je navedla tožeča stranka, ali jih ni štelo za upoštevne.
- (b) **Drugi del:** Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, da je štelo, da je obstoj ali neobstoj usklajevalnih določb pri presoji obstoja državne pomoči brez pomena. Splošno sodišče je s tem tudi kršilo obveznost obrazložitve iz člena 36 v povezavi s členom 53 Statuta Sodišča, ker ni odgovorilo na trditve, ki jih je podala Kraljevina Belgija.
- (c) **Tretji del:** Splošno sodišče je v izpodbijani sodbi napačno štelo, da Kraljevina Belgija ni pojasnila, zakaj je obstoj oziroma neobstoj čezmernega nadomestila pravno upošteven za obstoj gospodarske prednosti v smislu člena 107(1) PDEU. Poleg tega je v izpodbijani sodbi napačno uporabljeno pravo, ker iz nje izhaja, da v zvezi s to trditvijo niso bile podane zadostne dejanske navedbe.

Drugi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo in ni izpolnilo obveznosti obrazložitve glede pogoja v zvezi s selektivnostjo v smislu člena 107(1) PDEU. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, da je na splošno štelo, da so vsa podjetja, za katere velja obveznost pregledov, preden lahko tržijo ali prodajajo svoje proizvode, po definiciji „v primerljivem dejanskem in pravnem položaju“. Vsekakor pa Splošno sodišče ni izpolnilo obveznosti obrazložitve, ker ni pojasnilo, zakaj so ta podjetja „v primerljivem dejanskem in pravnem položaju“ z vidika državnih pomoči in ni odgovorilo na pomisleke, ki jih je podala Kraljevina Belgija.
